

Jozef Israëls te Venetië.

brengen, verschuldigd aan zijn grijze haren, gekroond door den roem!"

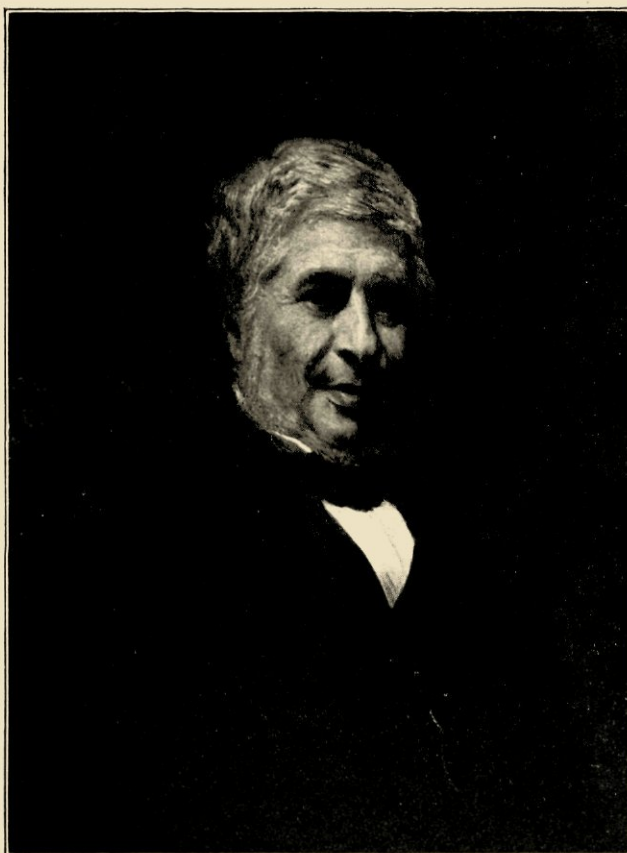
Zoo sprak Grimani en ook toen weer bleek hoe hoog men hier onzen ouden meester schatte. Het was me reeds gebleken dien ochtend te voren, toen ik, Fradeletto's cabinet binnen tredend, op eens mijn hand door bei de zijnen voelde drukken en hij enthousiast verzekerde: „De Israëls-zaal is prachtig, prachtig, signore!" Zooals het me ook gebleken was toen we met de beide bekende kunstcritici Ojetti en Pica door den zaal liepen van schilderij tot schilderij, en ze elkander nog eens opgewonden op de mooiheden wezen, die hen na hun reizen in ons vaderland algemeenschappelijker en gemaklijker te vatten waren, en zoo is het me gebleken als we 's avonds met Pennell op de piazza San Marco een kopje koffie dronken,

of eens een eindje opliepen met Roll of Lavery: ze raakten geen van allen uitgepraat over Jozef Israëls. En zoo is het me gebleken...; doch laat ik ophouden, het zou een overdrijving lijken, een chauvinistische opblazerij die u antipathiek zou zijn. Als ik u overtuigen wil weet ik dan ook slechts één raad: komt en ziet en vraagt zelf

Toen bij de opening informeerde de hertog der Abruzzes belangstellend naar leven en werken van Israëls, waarop Zilcken de ge-

wenschte uitleggingen gaf. Toen onlangs de koning de expositie bezocht, heeft hij zich het langst in den Israëls-zaal opgehouden en Fradeletto heelemaal over Israëls uitgehoord. Jammer genoeg was deze zelf juist een week te voren vertrokken, en was ook Zilcken reeds dadelijk na de opening naar het vaderland teruggereisd, zoodat zij die Emanuel III het beste inlichten konden, de taak wel aan Fradeletto moesten overlaten.

* * *

PORTRET VAN PROF. GOUDSMIT.
(EIGENDOM VAN MEVR. DE WED. GOUDSMIT TE LEIDEN).

De zaal van Israëls.

Van uit de enorme internationale eerezaal, midden in het hoofdgebouw gelegen, komt men links door een met zware portières afgesloten deuropening in het kleine mooie zaaltje van Monticelli en vandaar in een reeks van 5 ineenvlopende eerezaalen, elk 18 bij 10 meter groot, met de lange zijden tegen elkaar gelegen. Het zijn de vijf invitatie-tenoonstellingen—

van Lavery, Israëls, Klimt, Zwintscher en Roll. Men ziet, onze oude meester is in goed gezelschap.

Eenvoudig, smaakvol en stemmig, dat is de eerste indruk dien men bij het betreden van de zaal krijgt. Door een wit velum valt een rustig overal gelijkwaardig bovenlicht binnen. Een dof glanzende parketvloer, een lage donkerbruine lambrisering, een matgeel behang, boven afgezet met een breeden donkeren band in smalle bruine met goud getinte